

Snöglädje: ut på tur – aldrig sur

Det är vintermånad och kyligt och kallt ute. Att vara ute i detta vinterland med varma kläder har alltid varit fyllt med glädje och roliga upplevelser helt sedan jag var liten.

Text: Marie Hav Lundkvist
Foto: Privat

När jag skulle till skolan var det bara att ta på sig skidorna och i full fart åka tillsammans med mina vänner, ja ofta genom höga snödrivor för att komma fram.

När vi flyttade till Mitt-Sverige så tog jag med mig mina skidor men upptäckte att åka skidor och njuta av frostiga vinterdagar inte var så vanligt. Men familjen och jag njöt av varje gång vi kunde uppleva en riktig vinterdag. Vi åkte ofta till fjällen både i Sverige och Norge.

Men så kom rullstolen in i mitt liv och tyvärr så kunde inte Hjälpmedelscentralen erbjuda mig rullstol med skidor. Inte heller en rullstol med vinterhjul och stark motor. Jag frågade min handläggare om en stol som kunde komma lite bättre fram i snö och grus och fick tyvärr ett svar som har satt sig djupt fast i mitt hjärta. ...”Du måste räkna med att vara inne i 2 månader per. år ... vi erbjuder inte rullstolar som är anpassade för vinterunderlag...”. Efter chocken var mitt svar...

"Ni kan inte stänga inne en norrman i 2 månader under vintern...".

Det var nog start-knappen för att vår familj grundade HopptimistStiftelsen där vi hjälper funktionshindrade att få hjälpmedel som vi inte får från det offentliga så vi kan ha ett värdigt och aktivt liv.

Det finns möjlighet för Snöglädje för alla oss som är funktionshindrade om vi får rätt hjälpmedel. Vi började att samarbeta med en fjällstuga i Norge och sökte olika organisationer om stöd till att köpa in nödvändiga framkomstmedel. T.ex. så att en familj som har en funktionshindrad kan få uppleva naturen tillsammans och den funktionshindrade kan göra det samma som resten av familjen gör. Och vi upptäckte också att flera fjällstugor i både Norge och Sverige har utrustning så att vi som rullar kan vara med på skoterturer och andra härliga upplevelser i fjällvärlden.

Nu vaknade uppfinnar-jocke i både mig och i mina nära och kära. ...Ut på Tur – Aldrig sur...

Det finns liksom inte en tanke hos mina hjälpare eller hos min familj att jag, Bestemor, inte skall vara med när de skall ut och ha Snöglädje.

Självklart krävs det god planering och se till att all utrustning är med när vi gör våra utflykter, men att kunna fortsätta att uppleva tillsammans ger så mycket glädje och sammanhållning så det är värt det.

En dagstur till Dalarna

Jag hade just haft kontakt med min vän Mona som var på sin fjällstuga i Norge

och det var så mycket snö där så hon knappt kunde hitta sin stuga när hon kom fram. Hon fick skotta fram stugan och hon skickade bilder på ett härligt vinterväder och hon kunde ta sig en skidtur i det idylliska vackra vinterlandskapet.

När jag med hjälp av stor dataskärm kunde få uppleva hennes Snöglädje började det att pirra i kroppen efter att komma dit och uppleva allt detta tillsammans med henne.

Alla minnen som fullt frisk gående Marie kom upp och sorgen av att inte kunna vara med henne gjorde mig påmind om mina funktionshinder. Sorgen finns ju där men jag gör mitt bästa för att hitta vägar och se möjligheter.

Precis när jag fick dessa bilder från min vän Mona så hörde min man och jag att ungdomarna i familjen skulle till Dalarna på en dagstur för att åka skidor. Vi tittar på varandra och får samma tanke – vi hänger med. Vi ringer vår son och frågar om vi alla kunde hänga med. Så kom det sig att stora och små inklusive hunden Max åkte i väg.

Fram med värmesulorna, värmehandskarna och ullunderställena. Ladda min terrängstol som vänner och familjen samlade ihop till och köpte till mig för några år sedan. Så var det att stå upp tidigt och få in allt i vår handikappbil. Efter 3 timmars körning kom vi fram till platsen där vi skulle få uppleva en härlig Snödag med mycket skratt och lek.

Några av ungdomarna tog ett antal turer i slalombacken medan vi andra roade oss i den nedre delen av backen. Tänk att jag som "lite äldre än ungdom" kan leka i snön och sitta på en pulka med nackkrage och gott stöd av en av mina hjälpare och skratta så att man inte kan sluta. – Det är Snöglädje det.

Min man hade en rygsäck med varm chokladdryck, smörgåsar och en del utrustning till mig.

Jag måste alltid ha med mig min andningsmaskin om jag skulle få problem med

andningen.

Alla omkring mig känner till mina funktionshinder och är förberedda på att hjälpa mig om det skulle behövas, men denna dag gick jättebra och inga akuta hjälpbehov uppstod.

Det blev mörkt innan vi satte oss i bilen för att köra hem. Vi satt alla i bilen med ett leende på läpparna och pratade om alla dagens roliga och härliga upplevelser. Ut på Tur – Aldrig sur. Ja, så är det... Den kvällen somnade vi snabbt och nu skall jag skicka mina bilder till min vän Mona.

Vill du ha koll på nya artiklar? Prenumerera på VIVIDAfeeden här!

☒ Prenumerera ☐ Avsluta prenumeration

Din e-postadress

Dela:

Meny

[Personlig assistans](#)

[Jobb](#)

[Kontakt](#)

[VIVIDAfeeden](#)

[Transparensredovisning](#)

Kontakta oss

019-555 43 00

Växeln har öppet vardagar 8–17

Akuttelefon

Postadress: Box 1814, 701 18,
Örebro

Besöksadress: Riagatan 1,
702 26, Örebro

Till Vividas kontaktuppgifter

Visselblåsarpolicy

Följ oss:

Facebook

Instagram

LinkedIn

YouTube

Stolta över:

Vårdföretagarna

UC

R-företagen

